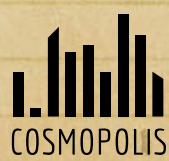

JELLEN

Zpěvník

*Písňe, akordy, fotky
a příběh kapely*

© Grada Publishing, a. s. 2017

Grafická úprava a sazba © Jindra Polák, 2017

JELLEN

Zpěvník

**Písně, akordy, fotky
a příběh kapely**

Obsah

My jsme Jelen	7
---------------------	---

SVĚTLO VE TMĚ

Jelen	30
Nelítám	32
Nebe nad Prahou	33
Magdaléna	34
Z kola ven	37
James Dean	38
Světlo ve tmě	40
Smutný pocit	42
Pár letních chvil	44
Listopad	46
Až příště přijdeš	48
Neumírám	51
Co bylo dál?	52

VLČÍ SRDCE

Sám sebou	58
Vlčí srdce	60
Nebe je dál, než se zdá	62
Pohanská	64
Klidná jako voda	66
To světlo jsi ty	68
Tunel	70
Už nás nesou	72
Slunovrat	74
Ikaros	76
Jehnědy	78
Vánoční (matiné)	80
BONUS: Domů	82
Akordy & poznámky	87

***My jisme
Jelen***

ěžko by se dnes Jelen s úspěchem proháněl po českých hudebních lesích, nebýt dne, kdy tehdy patnáctiletý Jindra Polák poprvé uslyšel album Best Of Solo Albums amerických Kiss. Ano, nebyl to žádný písničkář, jak by se mohlo zdát, ale pomalovaní rockeři, kteří pozdějšího frontmana Jelena motivovali k tomu, aby vzal do ruky kytaru.

Nejvíce se mu líbila skladba Tonight You Belong To Me. A i když pocházel z rodiny muzikantů a od útlého dětství hrál například na klavír, trumpetu či trombón, až tohle byla ta pravá hudební láska. „Zahodil jsem trombón do kouta, koupil si elektrickou kytaru Jolana Disco a začal psát své vlastní písničky. Hrozně dlouho jsem poslouchal jen Kiss – furt dokola a byl jsem rozhodnutý, že budu hrát rockovou muziku,“ přiznává dnes Jindra.

Za to, že se nakonec jeho cesta stočila směrem k akustické hudbě, mohou vlastně také Kiss. Když vydali svou první unplug-

ged nahrávku, Polákův hudební svět se zatřásl podruhé. „Najednou ta rocková muzika získala úplně jiný tlak, který jsem neznal, a zjistil jsem, že mě to vlastně baví daleko víc než samotný rock’n’roll. Začal jsem se ubírat tímto směrem a už mi to zůstalo,“ vzpomíná.

Do prvního jeleního výběhu ale pořád ještě zbývalo mnoho let. Za tu dobu Polák, který má v občanském průkazu jako křestní jméno opravdu uvedeno Jindra, nikoliv Jindřich, prošel několika kapelami. Těm ale chyběla setrvačnost. Mezitím pracoval v divadle, u počítačů, v internetové kavárně, dokonce i prodával křišťál. Kromě muziky ale postupem času přilnul také k výtvarnictví. Od záliby v kreslení se dostal až k tištěné grafice a tou se dlouhá léta živil. Práci opustil až v dubnu 2016, tedy v době, kdy už měl za sebou s Jelenem stovky odehraných koncertů.

Jídlo na pět dnů a přestříhaný dráty

Vrat’me se ale ještě na chvíli do roku 2004. Tehdy se svým bratrem odjel na tři týdny do Irska, aby zažil dobrodružství. Na obživu si tam vydělávali buskingem (pouličním uměním), činností, která byla v té době v Praze zakázaná. Jaké bylo pro Jindru překvapení, když kolemjdoucí zaujaly i jeho vlastní písničky, psané v češtině. Jedna z nich se dokonce později ocitla na debutovém albu Jelena. Šlo o první verzi skladby Listopad, která však tehdy měla anglický text a jmenovala se Red Light.

Psaní anglických textů se později Polák zcela vzdal a rozhodl se naplno věnovat češtině. „Zjistil jsem, že mám češtinu rád, a dnes vnímám jako daleko těžší napsat písničku v češtině, která má hlavu a patu. Momentálně už ambici psát anglické texty nemám,“ řekl v roce 2015.

Přes několik dalších výjezdů do Irska se Jindra nakonec dočkal toho, že pouliční umění bylo povoleno i v Praze. V jednu dobu bylo hraní na ulici dokonce jeho jediným zdrojem příjmů. „Praco-

val jsem v časopise, kde se stal nějaký průšvih, a odnesl jsem to já. Dostal jsem na svůj plat docela vysokou pokutu, zbylo mi sotva na zaplacení složenek. Abych se mohl najíst, musel jsem si nějak vydělávat. Takže jsem zúročil irské zkušenosti, vzal kytaru a postavil se na ulici. Zahrál jsem, vydělal pár korun a měl jsem dva dny na jídlo. Rozhodně dobrá zkušenost,“ vzpomínal později.

Právě o časech pouličního hraní napsal písničku Nebe nad Prahou, která se v repertoáru Jeleny následně objevila na EP Magdaléna (2013) i na debutové desce Světlo ve tmě (2014).

**„MÁŠ JÍDLO NA PĚT DNŮ A PŘESTŘÍHANÝ DRÁTY
A PŘIJÍT O PÁR SNŮ JSOU POVOLENÝ ZTRÁTY
NIKDO JE NEPOČÍTÁ, NIKDO JE NEPOČÍTÁ“**

Našláplá akustická hudba

První jelení sestava se sešla v roce 2012 ve studiu u Martina Ledviny. Tehdy se Jindra setkal s Ondřejem Málkem a Martinem Kasalem, členy příbyslavské skupiny Šatlava. Společně si ujasnili, v jakém hudebním stylu jejich repertoár bude. „Chceme akustickou muziku, ale našláplou – s rockovým feelingem, ale zároveň s popovými melodiemi,“ věděli tehdy.

Písňe vycházející z country, bluegrassu či folku a okořeněné vlivem rocku na sebe nenechaly dlouho čekat. První se jmenovala Světlo ve tmě, tehdy ještě nikdo netušil, že dá později název první desce kapely. V roce 2012 ji na soundtrack filmu Okresní přebor – Poslední zápas Pepika Hnátky použil producent Jan P. Muchow.

A proč si vlastně kapela zvolila název Jelen? „V té době vznikla písnička, která se jmenovala Jelen, a někdo přišel s tím, že bychom se mohli jmenovat podle ní. Přiznám se, že mi to zpočátku přišlo šílené. Vzali jsme si ale čas na rozmyšlenou a mně postupně došlo, že je to název tak šílený, až je škvělý. Jelen je jednoduché slovo, každý si ho zapamtuje a každý si pod ním představí